

Wielkopostne Seminarium Odnowy w Duchu Świętym 2026

– wracamy do korzeni i podejmujemy misję –

SŁOWO BOŻE NA PIERWSZY TYDZIEŃ

1 dzień - Dzieje Apostolskie 17, 22-30

Święty Paweł nawiązuje do tego, czego ludzie szukają, co czczą oraz ukazuje, że odpowiedzią na odwieczne pytania ludzkiego serca jest Jezus Chrystus. Ołtarz poświęcony „Nieznanemu Bogu” świadczy, że ludzie wciąż jeszcze są na drodze poszukiwań. Człowiek, stworzony z miłości ma wszczepione w swoje serce podstawowe ukierunkowanie na Boga. Św. Paweł ukazuje tę prawdę w stwierdzeniu „Jest On niedaleko każdego z nas”. Sensem życia jest więc - znaleźć i spotkać Go. W tym zawiera się szczęście człowieka.

2 dzień - Księga Mądrości 9, 13-18

Sens Twojego życia powiązany jest jak najściślej z pytaniem, czy istnieje całościowy plan wobec Twojego życia i czy wypełniając ten plan czułbyś się zawsze bezpiecznie nawet w sytuacjach pozornie bez sensu. Człowiek może poznać ten plan jedynie przy otwarciu się na Ducha Świętego. Historia Twojego życia wpisana jest w zbawczy plan Boga. Ewangelia ukazuje wyraźnie, że do poznania boskiego planu zbawczego nie ma innej drogi, jak tylko wspólnota z Jezusem Chrystusem. Jezus wiedział, że Bóg ma względem Niego określony plan: (Łk 4,43). Plan, jaki Bóg ma względem Ciebie, nadaje twojemu życiu sens i wartość.

3 dzień - Księga Wyjścia 3, 1-6. 13-15

W spotkaniu z Mojżeszem Bóg objawia swoje imię: <JESTEM, KTÓRY JESTEM>. Bóg daje się spotkać człowiekowi, który ma pasję szukania i zrozumienia znaczenia wydarzeń i zjawisk, dotarcia do głębi rzeczywistości. Jest Bogiem działającym w historii narodu i poszczególnych jego przedstawicieli. Aby odkrywać Jego oblicze potrzeba wychodzenia z własnych, ciasnych schematów myślenia. Bóg kieruje swoim planem zbawienia i włącza w niego człowieka.

4 dzień – List św. Jana 4, 7-13

Dotykamy wprost obrazu Boga słysząc słowa: „Bóg jest miłością”. Nie jest to definicja filozoficzna, ale owoc wewnętrznego doświadczenia. Bóg jest miłością, ponieważ jest wspólnotą osób: Ojca, Syna i Ducha Świętego, tak złączonych ze sobą, że stanowią jedno. Miłość nie jest naszym wynalazkiem. Została nam wszczepiona, po to, byśmy kochali na miarę Boga. Nie można kochać Go naprawdę nie kochając bliźniego, który jest konkretny, dotykalny i znajduje się na wyciągnięcie ręki. Nie można kochać bliźniego nie kochając Boga, ponieważ On jest ostatecznym źródłem miłości, także jeśli nie do końca zdajemy sobie z tego sprawę. To jest jak ze słońcem, które oświeca i ogrzewa także wtedy, gdy nie jesteśmy tego świadomi.

5 dzień – Księga Proroka Izajasza 54, 10-14

Pan Bóg zapewnia nas o swojej bezwarunkowej miłości, która jest darmowa i uprzedzająca. Jesteśmy zawsze bezpieczni w Jego rękach. On pragnie byśmy jak najpiękniej rozwinęli nasz ludzki potencjał i zajaśnili naszym człowieczeństwem. Udziela nam obietnicy wiecznego pokoju, zapewniając o swojej bliskości i opiece, nawet w obliczu rzeczy niemożliwych. Możemy być bardziej pewni jego miłości niż tego, że my żyjemy czy istnieje świat.

6 dzień - Księga Proroka Ozeasza 11, 1-4

Obraz jest pełen czułości i delikatności. Poprzez obraz miłości macierzyńskiej prorok pragnie przybliżyć, co Bóg „czuje” wobec człowieka. Z pierwotnej jedności matki z jej dzieckiem wywodzi się jedyny w swoim rodzaju, przez nic nienaruszalny związek. Wyraża się on dobrocią i troskliwością, cierpliwością i gotowością do przebaczenia. Pan Bóg nie kocha dlatego, że „musi”, ale dlatego, że jest naszym przyjacielem i oblubieńcem.

7 dzień - Księga Proroka Ezechiela 36, 24-28

Człowiek sam z siebie nie może dać odpowiedzi na zaproszenie Pana Boga. Dlatego On sam daje mu „nowe serce” i swojego własnego Ducha. On sam zwraca serce człowieka ku sobie! Nawrócenie nie jest jedynie zewnętrzną przemianą sposobu bycia, lecz przede wszystkim dokonany w nas przez Ducha Świętego zwrotem ku sercu Boga.